עירין קדישין תניינא — ט"ו בשבט

מה שאמר בט"ו בשבט בשעה שהי' נותנין הפירות על השלחן. פתח ואמר

כתיב מרפא לשון על חיים וסלף בה שבר ברוח והנה כתיב אדם כי יקריב מכם קרבן לד' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם היינו כי כל מה שברא הקב"ה בעולם צריך הכל להתקרב אל האדם וע"י מתקרב הכל לאין סוף ב"ה וזהו הפי' אדם כי יקריב מכם קרבן העיקר שיהי' קרבן לד' כי זה בכח האדם דווקא שיהי' קרבן לד' ועי"ז מן הבהמה וכו' תקריבו הכל את קרבנכם עי"ז שאדם מקריב את עצמו ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו לד' עי"ז מעלה ומקריב הכל בחינות בקר ובהמה וצאן ג"כ לד' וכל זה כשאדם זוכה להיות קרבן לד' כי לאו כל אדם זוכה לזה כי מקודם צריך להיות רוח נשברה כמ"ש זבחי אלקים רוח נשברה היינו כשעדיין אינו ראוי להיות קרבן לד' מחויב להיות ברוח נשברה בכדי שיהי' בבחינות זבחי אלקים היינו שיהי' קרבן לד' לבחינות אלקים ע"י רוח נשברה כי לב נשבר ונדכה אפי ע"י בחינות אלקים היינו צמצומים ודינים ג"כ לא תבזה רק העיקר שיראה האדם להתקדש ולטהר את עצמו בכדי שיזכה להיות קרבן לד' דווקא ושיתברכו ע"י כל בחינות ומדריגות הנמוכין וזהו פירש מרפא לשון על החיים מי שמקריב את עצמו באמת אזי הוא מרפא לשון כי על ידו מעלה הכל ונמתק הכל וסלף בה היינו מי שאינו במדריגה הנ"ל אזי תקנתו שבר ברוח היינו לב נשבר שיהי' בבחינות לב נשבר זבחי אלקים רוח נשברה כנ"ל וזהו בט"ו בשבט ר"ה לאילנות כי האדם על השדה ומי שזוכה ביכלתו להתקרב לעץ החיים מעת הזאת לעשות א"ע קרבן לד' שיתעלה הכל ע"י וד"ל: